

Judita

Miro Gavran

[Download now](#)

[Read Online](#)

Judita

Miro Gavran

Judita Miro Gavran

Iako u svojem romanu Judita Miro Gavran pripovijeda priču poznatu iz Biblije i istoimenog epa Marka Marulića o udovici koja spašava svoj narod iz zatočeništva, ovaj je put to dirljiva ljubavna priča koja se odvija u vremenu punom surovosti i bespoštedne borbe za vlast. Judita u Gavranovu romanu postaje punokrvni književni lik, žena puna emocija i potrebe za ljubavlju što ovu priču izdiže na razinu vrsnoga ljubavnog romana.

Judita Details

Date : Published 2001 by Mozaik knjiga

ISBN : 9789531967655

Author : Miro Gavran

Format : Hardcover 145 pages

Genre : Romance, Fiction, Historical, Historical Fiction

 [Download Judita ...pdf](#)

 [Read Online Judita ...pdf](#)

Download and Read Free Online Judita Miro Gavran

Mirela says

Simple but splendid!

Labi says

I could read it over and over and every time is interesting as first time I read it.

Ivan says

Ovo bi trebala biti lektira, Marulića u čitajući na satu, Gavrana za lektiru, ujedno s time upoznati i žene s terminima intertekstualnosti i postmodernizma, totalni win. Ali prije da se i Davidijadu ubaciti u obveznu lektiru i dobiti otprilike ovakav rezultat- <https://media.giphy.com/media/vOITwBu...>

Ivana Books Are Magic says

Judita. U hrvatskoj književnosti ovaj lik iz Biblije (sami Židovi pričaju o Juditi drže nepotvrđenom) ima posebnu dimenziju i važnost. Ime koje nam svima pada na pamet je Marko Marulić, poznat i kao otac hrvatske književnosti. Ispričati njenu priču iznova, pretvoriti Juditu u glavni lik suvremenoga romana, nije nimalo lagano, ali Gavran je u tome uspio. Treba hrabrosti za uhvatiti se u koštac s ovim likom. Kakav je lik Gavranova Judita? Lik koji raste pred našim očima, te postaje izrazito složen i višeslojan na samom kraju romanu. Od samoga početka pak, ona nam se obraća svojim riječima, priča nama čitateljima svoju životnu priču, kako sama kaže jer ima potrebu podijeliti je sa nama, a ujedno kao što ćemo saznati podijeliti i svoju veliku bol i tragediju.

Gavran nam, kroz Juditine vlastite riječi, vješto opisuje njeno djetinjstvo i njeno djevojaštvo, slika nam sliku duboko moralne osobe koja na nekoj razini ne shvaća okrutnosti i surovost društva u kojem živi, to jest ona osjeća nepravdu, ali nema riječi, mašte ili shvaćanja da tumači okrutnost kao takvu i shvati o čemu se zapravo radi. Ona ne poznaje drugačije društvo, ona nije nikada svjedočila ikakvome svijetu osim onome u kojem je ona živjela. Stoga se ona i ne protivi kamenovanju kada ga vidi, dapače ona ga smatra nečim normalnim, čak i kada sama ne može podignuti kamen. Ona vjeruje u zakon i proroke, te ne vidi svijet onkraj zakona, barem ne svijet koji bi imao ikakvoga smisla. Za nju je kamenovanje dio njena svijeta i ona ga ne dovodi u pitanje, jednako kao što i druge zakone ne propituje, ne zato jer nije osječajna ili inteligentna, već zato jer je kao i svi mi duboko određena svojim odgojem i podrijetlom, a upravo tu leži i njena tragedija. Svi smo mi više biološki i kulturno programirani nego što to volimo priznati, a i čak i duboko moralne osobe često ne vide koliko bešćutan i besmislen može biti društveni moral, jer moralnost je zapravo možda samo druga riječ za duboku osobnu odgovornost.

Gavranova Judita je od djetinjstva na neki način izdvojena, zbog njezine ozbiljnosti svi je posebno poštuju, a ona odrasta u poslušnu djevojku koja slijedi stroga pravila moralnosti društva kojemu pripada. Zaljubljuje se u bratova prijatelja, ali kada on zakasni sa prošnjom za svega jedan dan, Judita bez pogovora prihvaća o čemu

objašnjenje kako ju je već obojao bogatom mladiću iz ugledne obitelji. U njoj se od početka osjeća nekakav potencijal, nešto što je uzdiže od drugih, ali ona nikako nije spremna sama odrediti što je moralno, a što ne, u njoj se očitava snažna pripadnost zajednici, unatoč toj njejoj određenoj odvojenosti od društva i odrastanja u kojem joj je jedini iskreni prijatelj bio brat.

No, njeno djevojaštvo završava i Judita napušta voljenu obitelj te odlazi živjeti s mužem. Tu slijedi šok za djevojku jer brak nikako nije ono što je zamišljala. Prva braćna noć je zapravo silovanje, iako ona tu riječ ne poznaje u kontekstu svoga novoga položaja i nema načina da progovori o tom novom, a neželjenom aspektu svoga života. Njezino nenadano udovištvo i rana smrt muža dolaze joj kao olakšanje, a opet zbog toga osjeća grižnju savjesti i pokorama nastoji opravdati svoje prirodno osjećanje. Pokore i molitve joj doista i donose neko olakšanje. Tu se već počinje ocrtavati njen karakter i plesti njena legenda. Judita puno toga vidi, ali je bojažljiva, nevična donositi zaključke i posve nevoljna biti nositelj ikakve promjene. Ona je zapravo divno ljudska u svojoj nesavršenosti.

Kao i mnogi, Judita živi dva života i ima dva lica. Jedno koje pokazuje u javnosti, a drugo koje čuva za sebe. Judita nije licemjer, ona jednostavno još nije pronašla način da podijeli i to drugo lice sa svijetom, a možda taj način i ne postoji, možda je dovoljno mudra da zna da se neke stvari i ne mogu podijeliti, da neke tajne duše uvijek ostaju tajne. Sam portret Judite učinio mi se veoma zanimljiv od samoga početka. Gavran stvara novu Juditu, a čini mi se da je njegova Juditi povijesno i kulturološki gledano poprilično uvjerljiva. Ne bi dalje komentirala radnju i druge likove, ali reći ću da Judita za mene postaje lik u pravom smislu riječi tek kada upoznaje vojskovođu čiju glavu treba odrubiti. U tom susretu ona ostvaruje svoju pravu dubinu. Obrat koji je tu Gavran postigao nešto je izvanredno, ali ne želim ga pobliže opisivati jer bi to bilo potpuno otkrivanje samoga zapleta.

Sam jezik je prilagođen svome originalnom uzorku. Gavran koristi imperfekt i aorist veoma često, uspješno prizivajući osjećaj biblijskoga (starozavjetnoga) pripovijedanja. Juditine misli, pa i načini govora, sve u sebi ima nešto starozavjetno, priziva sliku jednoga semitskoga društva oštih stavova i pravila. Pisanje je veoma ujednaženo, Judita je uvjerljiv pripovjedač u svakome trenutku. Konačno, ovaj roman se otkriva kao zaokruženo djelo, s izvrsnim zapletom i dubokim krajem, a posebno se odlukuje nadasve istančanom psihološkom karakterizacijom glavnoga ženskoga lika. Dubina i bol ove priče duboko su me dojmile, do te mjere da bi ovaj roman nazvala jednim od najboljih koje sam imala priliku čitati.

Dora says

Odličan roman u svakom pogledu, tko se ne slaže neka šuti ?

Andrea says

Gavranova priča o Juditi, iako inspirisana Marulićem i biblijskom pričom o Juditi, krajnje je originalna. Njegova junakinja nije samo smerna udovica, već je i žena koja voli i kao svaki čovek, ona greši. Međutim, za svaki greh se pokajala i posledice je skupo platila. Posle 500 godina, od Marulića neko se usudio ispričati priču o biblijskoj legendi, na novi način. Likovi u romanu bazirani su na biblijskim ali su daleko kompleksniji. Roman je napisan jednostavno, a lik Judite oslikan je na način svojstven samo Gavranu. Njen odnos sa Holofernom predstavljen je kao intiman odnos dvoje mladih ljudi, a ne neprijatelja. Međutim, kao žena u ranim vremenima ljudskog roda ona i dalje ispašta za svoja dela, osuđena od strane muškaraca koji su

superiorni po položaju ali daleko jadrnji i slabiji od nje.

Tonkica says

Ovakve bi se lektire citale! :D Barem ja bih! ;)

Hummingbeard says

It is a decent piece of art

Kresimir Benic says

Odli?na!
